

РЕШЕНИЕ

№ 2137

гр. София, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 08.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10811** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Л. И. С., чрез пълномощник адв. Е. Й., срещу заповед № РД-08-17/16.10.2020 г. на директора на Бюрото по защита при главния прокурор (Бюрото по защита), с която е прекратено служебното му правоотношение.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт поради противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че жалбоподателят е бил уволнен, като уволнението му е отменено от съда, но вместо да бъде възстановен на работа, е издадена оспорената заповед. Сочи се още, че за заеманата от жалбоподателя длъжност не се изисква достъп до класифицирана информация, от което се прави извод, че поставеното изискване по същество представлява незаконосъобразен формален повод за прекратяване на служебното му правоотношение.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Й., който поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът – ръководител на Бюро по защита на застрашени лица се представлява от юрк. Ц., която моли за отхвърляне на жалбата. В представени писмени бележки излага подробни съображения за законосъобразност на заповед № РД-08-17/16.10.2020 г. и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени

по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено следното:

От доказателствата по делото се установява, а и не се спори, че към датата на издаване на оспорената заповед жалбоподателят Л. И. С. е заемал младши изпълнителска длъжност в Бюрото по защита, съгласно приобщените по делото заповед за преназначаване рег. № RB 421141-001-14/3-1206/18.12.2020 г. (поверително), акт за встъпване в длъжност рег. № RB 421141-001-14/3- 1258/29.12.2017 г. (поверително) и длъжностна характеристика рег. № R.-001-09/4а- 372/18.12.2017 г. (поверително), с която е запознат.

От данните по делото се установява още, че със Заповед № РД-08-5/23.01.2018г. на директора на Бюрото по защита при главния прокурор на С. е било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Същата заповед е отменена като незаконосъобразна с Решение № 5700/18.05.2020г. по адм. д. № 15078/2018г. на ВАС. По този повод жалбоподателят е подал молба вх. № 357/21.05.2020г. до директора на Бюрото по защита да бъде уведомен кога и къде да се яви да продължи да изпълнява служебните си задължения, т.е. да бъде възстановен на заеманата от него длъжност преди уволнението.

По делото е приложено Искане изх. № 495/04.06.2020г. от директора на Бюрото по защита за разрешение за достъп до класифицирана информация до ниво „строго секретно“ на Л. И. С. (л. 45) във връзка с молба вх. № 357/21.05.2020г. с оглед възстановяването на служителя на работа. На л. 49 от делото е приложен Отказ № 345 от 03.09.2020г., издаден от заместник-председателя на ДАНС, за достъп до класифицирана информация, потвърден с решение № 72-II-15/08.10.2020г. на ДКСИ. Решението на ДКСИ е оставено в сила с решение № 56 от 21.07.2021г. по адм. дело № С-69/2020г. на ВАС.

По делото са приложени Правила за назначаване, преназначаване и прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители в Бюрото по защита при главния прокурор, утвърдени със Заповед № РД-02-37/29.07.2015г., както и Заповед РД-04-43/08.04.2020г. и Заповед № РД-04-10/01.02.2022г., с които се определя списък на длъжностите в организационната единица Бюро по защита, за които се изисква достъп до съответно ниво на класифицирана информация, ведно със съответните приложения.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения срок. Заповедта е връчена на С. лично срещу подпис на 29.10.2020г. в 10:15 часа, като същият е посочил, че не се намира в законоустановен отпуск, а жалбата е депозирана чрез административния орган на 30.10.2020г. Предвид изложеното, съдът приема, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 138, т. 5 от Закона за съдебната власт (в редакция към 2016г.) главният прокурор е ръководител на Бюрото по защита и работодател на служителите в него. На основание препращащата норма на чл. 14д, ал. 2 от Закона за защита на лица, застрашени във връзка с наказателно производство (ЗЗЛЗВНП) по отношение на жалбоподателя са приложими разпоредбите на чл. 226, ал. 1, т. 7, б. „е“, ал. 5 и чл. 227 във връзка с чл. 159 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР). Съгласно чл. 29, ал. 2, т. 18 от Правилника за прилагане на ЗЗЛЗВНП (в редакция към 2020г.) директорът на Бюрото

по защита управлява човешките ресурси съобразно чл. 14д, ал. 2 от ЗЗЛЗВНП и правилата по чл. 28, ал. 2 от ППЗЗЛЗВНП. На основание посочения текст са утвърдени със заповед № РД-02-05/29.04.2020г. на главния прокурор Правила за устройството и дейността на Бюро по защита при главния прокурор и изпълнение на мерките за специална защита (секретно). В чл. 11, ал. 5, т. 5 от Правилата е разписано правомощието на директора на Бюрото по защита да назначава и освобождава държавните служители по ЗМВР на младши изпълнителски длъжности, каквато длъжност е заемал жалбоподателят.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма и съдържа изискуемите реквизити, предвидени в чл. 8б от Правила за назначаване, преназначаване и прекратяване на служебното правоотношение и командироване на държавните служители в Бюро по защита при главния прокурор, утвърдени със заповед № РД-02-37/29.07.2015г. на главния прокурор. Ясно са посочени фактическите основания за прекратяване на служебното правоотношение - обективна невъзможност да изпълнява задълженията поради потвърден отказ за достъп до класифицирана информация, както и отсъствие на друга длъжност, подходяща за него.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По делото се установява, а и не се спори, че със Заповед № РД-08-5/23.01.2018г. на директора на Бюрото по защита при главния прокурор на С. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение. Тази заповед е отменена с решение № 5700/18.05.2020 г. по адм. дело № 15078/2018 г. на ВАС.

По този повод Л. С. е подал молба вх. № 357/21.05.2020г. до директора на Бюрото по защита да бъде уведомен кога и къде да се яви да продължи изпълнението на служебните си задължения, т.е. да бъде възстановен на заеманата от него длъжност. Преди уволнението жалбоподателят е заемал длъжността „младши полицейски инспектор“.

В изпълнение на чл. 232 от ЗМВР са предприети действия по възстановяване на служителя на друга длъжност в рамките на съответния вид по чл. 143, ал. 1 от ЗМВР (младши полицейски инспектор), тъй като към подаване на молбата за възстановяване е било в сила ново щатно разписание с рег.№ R.-001-09/4a-70/11.03.2020г., по което заеманата от жалбоподателя длъжност не съществува.

Съгласно заповед № РД-04-43/08.04.2020г. на директора на Бюрото по защита, допълнена със заповед № РД-04-74/18.05.2020г., за определяне списък на длъжностите в организационна единица Бюро по защита при главния прокурор, за които се изисква достъп до съответно ниво на класифицирана информация, представляваща държавна тайна, за всички длъжности по чл. 143, ал. 1 от ЗМВР (ръководни, изпълнителски и младши изпълнителски длъжности) се изисква достъп до класифицирана информация. В справка рег. № 3483/08.12.2020г. /л. 44/ е посочено, че в утвърдените и действащи към момента на възстановяването на служителя длъжностни характеристики в Бюрото по защита при главния прокурор за служителите, заемащи длъжностите „полицай - старши полицай - младши полицейски инспектор“ е заложено изискването да имат разрешен достъп до класифицирана информация, в съответствие с чл. 37, ал. 1 от ЗЗКИ.

Ето защо са неоснователни доводите на жалбоподателя, развити в представената писмена защита, че от длъжностната характеристика не можело да се направи извод,

че информацията която ползва влиза в кръга на чл. 25 и Приложение № 1 към чл. 25 от ЗЗКИ. В случая, както по предходния списък на длъжностите, за които се изисква достъп до съответно ниво на класифицирана информация, така и по сега действащия, утвърден със заповед № РД-04-10/01.02.2022г., за всички длъжности в организационната единица се изисква достъп до съответно ниво на класифицирана информация. Въпросът дали служителят борави с такава информация е извън предмета на настоящото производство. За възстановяването на процесната длъжност, служителят е необходимо да отговаря на изискванията за нейното заемане, едно от които е да има достъп до класифицирана информация.

В случая към датата на подаване на молбата за възстановяване на длъжност С. не е имал валидно разрешение за достъп до класифицирана информация, каквото се изисква за всички длъжности /ръководни, изпълнителски и младши изпълнителски/ в организационната единица. По тази причина органът по назначаването е подал документи до проучващия орган за извършване на проучване за надеждност на С.. С писмо рег. № 497/05.06.2020г. /л. 46/ С. е информиран, че във връзка с негова молба вх. № 357/21.05.2020г. да бъде възстановен на длъжност в Бюрото по защита при главния прокурор и подадените документи за извършване на проучване за надеждност по ЗЗКИ, с оглед възстановяването му на длъжност съгласно чл. 232, предл. 2 от ЗМВР вр. с чл. 14д, ал. 2 от ЗЗЛЗВНП, ще бъде надлежно уведомен, след получаване на разрешение за достъп до класифицирана информация от проучващия орган, да се яви в сградата на Бюрото по защита при главния прокурор за встъпване в длъжност.

Видно е, че органът по назначаването е предприел действия в изпълнение на решението на ВАС и подадената молба за възстановяване на длъжност, поради което са несъстоятелни доводите на жалбоподателя, че заповедта е нищожна на основание чл. 177, ал. 2 от АПК. Несъстоятелни са и твърденията, че в нарушение на закона С. не е бил допуснат да изпълнява служебните си задължения. Действително законна последица от отмяната на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е правото на служителя да бъде възстановен от органа по назначаване. Както беше посочено, към датата на подаване на молбата за възстановяване, заеманата от жалбоподателя длъжност вече не е съществувала, предвид утвърденото ново щатно разписание от 11.03.2020г. По тази причина са предприети действия по възстановяване на служителя на друга длъжност в рамките на съответния вид по чл. 143, ал. 1 от ЗМВР. За всички длъжности в организационна единица Бюро по защита при главния прокурор /ръководни, изпълнителски и младши изпълнителски длъжности/ обаче се изисква достъп до съответно ниво на класифицирана информация, видно от утвърдените списъци, поради което е подадено искане до проучващия орган за извършване на проучване за надеждност на С.. Постановен е Отказ № 345 от 03.09.2020г., издаден от заместник-председателя на ДАНС, за достъп до класифицирана информация, потвърден с решение № 72-II-15/08.10.2020г. на ДКСИ. Съгласно чл. 68, ал. 3 от ЗЗКИ решението на ДКСИ може да бъде обжалвано пред ВАС, като обжалването не спира изпълнението. По тази причина са несъстоятелни доводите на жалбоподателя, че заповедта е преждевременно издадена, преди произнасянето на ВАС.

Заповедта е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби.

С оспорената заповед служебното правоотношение на Л. И. С. е прекратено при обективна невъзможност да изпълнява задълженията поради отказ за достъп до класифицирана информация, потвърден от ДКСИ, и отсъствие на друга длъжност,

подходяща за него, считано от датата на връчване на заповедта - чл. 226, ал. 1, т. 7, б. „е“ и ал. 5 и чл. 227, във връзка с чл. 159 от ЗМВР.

По отношение на служебното правоотношение на служителя, предвид препращащата норма на чл. 14д, ал. 2 от ЗЛЗВНП, са приложими разпоредбите на ЗМВР. Съгласно чл. 226, ал. 1, т. 7, б. „е“ и ал. 5 от ЗМВР служебното правоотношение се прекратява при наличие на две кумулативно дадени условия: отказ за достъп до класифицирана информация и липса на друга подходяща длъжност.

За Л. С. има получен отказ за достъп до класифицирана информация № 345/03.09.2020 г., потвърден с решение № 72-II-15/08.10.2020 г. на ДКСИ. Обжалването на решението на ДКСИ не спира неговото изпълнение, съгласно чл. 68, ал. 3 от ЗЗКИ.

С. е заемал длъжността „младши полицейски инспектор“, която е младши изпълнителска длъжност по чл. 143, ал. 1, т. 7 от ЗМВР.

За заемането на този вид длъжност, в което и да било структурно звено на Бюрото по защита, задължително се изисква достъп до класифицирана информация, съгласно заповед № РД-04-43/08.04.2020 г. на директора на Бюрото по защита, допълнена със заповед №РД-04-74/18.05.2020 г., за определяне списък на длъжностите в организационна единица Бюро по защита при главния прокурор, за които се изисква достъп до съответно ниво на класифицирана информация, представляваща държавна тайна. Изискването продължава да съществува и към датата на приключване на устните състезания по настоящото дело, видно от приетата като доказателство заповед № РД-04-10/01.02.2022г. на ръководителя на Бюрото по защита на застрашени лица към министъра на правосъдието, в която е посочено, че за длъжността „младши полицейски инспектор“ се изисква достъп до съответно ниво на класифицирана информация, представляваща държавна тайна.

Разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗЗКИ предоставя правомощие на ръководителя на организационната единица да определи длъжностите, за които се изисква достъп до класифицирана информация, с оглед спецификата на длъжностните задължения. След като за заемане на длъжността „младши полицейски инспектор“ служителят следва да има разрешен достъп до класифицирана информация и предвид постановления по отношение на него отказ за достъп до класифицирана информация, по безспорен начин се установява, че в Бюрото по защита липсва друга подходяща младши изпълнителска длъжност, която да му бъде предложена. Изпълнена е хипотезата на чл. 226, ал. 5 от ЗМВР и законосъобразно е прекратено служебното правоотношение.

Заповедта е съобразена и с целта на закона - при отмяна на заповед за прекратяване на служебното правоотношение, служителят се възстановява на предишната длъжност или ако е съкратена, на друга длъжност от същия вид, съгласно чл. 232 от ЗМВР. Възстановяването обаче не може да бъде безусловно, а само ако служителят отговаря на съответните изисквания за заемане на длъжността и в частност, в разглеждания случай да има разрешен достъп до класифицирана информация. Да се приеме обратното, означава да се наруши основания принцип при назначаване и преминаване на държавната служба, залегнал в ЗМВР - лицето да се назначава само, ако отговаря на изискванията за заемане на длъжността. Отказът за достъп до класифицирана информация и липсата на длъжност, на която служителят да бъде възстановен, тъй като за всички младши изпълнителски длъжности се изисква достъп до класифицирана информация, препятства възстановяването на длъжност от същия вид. Именно липсата на друга подходяща длъжност прави невъзможно запазването на служебното правоотношение на С. и то е прекратено на основание чл. 226, ал. 1 т. 7, б.

„е“ и ал. 5 от ЗМВР.

За пълнота съдът намира за неоснователно становището на жалбоподателя, че Заповед № РД-04-43/08.04.2020г. е отменена ex lege, поради изменението на ЗЗЛЗВНП и реструктурирането на Бюрото по защита към министъра на правосъдието. Със ЗИД на ЗЗЛЗВНП (обн. ДВ, бр. 80 от 24.09.2021г.) не е променена основната дейност на Бюрото по защита по изпълнение на мерките за специална защита, поради което не е извършена промяна и в т. 9б от Приложение № 1, Раздел II към чл. 25 от ЗЗКИ, съгласно която държавна тайна представлява информацията за „подробна организационна и щатна структура на Бюрото по защита при министъра на правосъдието, данни за самоличността на служителите, осигуряващи или осъществяващи мерките по специалната защита или дейностите по чл. 14, ал. 3 от Закона за защита на лица, застрашени във връзка с наказателно производство, информация за организирането или осъществяването на специална защита, установъчни данни или данни, които може да спомогнат за установяване на застрашени или защитени лица по смисъла на същия закон“. Освен това по делото е представено заверено копие на действащата към момента Заповед № РД-04-10/01.02.2022г. на ръководителя на Бюрото по защита на застрашени лица към министъра на правосъдието, в която е посочено, че за длъжността „младши полицейски инспектор“ се изисква достъп до съответно ниво на класифицирана информация, представляваща държавна тайна. В този смисъл не е налице промяна в изискването за длъжността „младши полицейски инспектор“.

Предвид гореизложеното съдът намира, че оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния закон, при липса на допуснати съществени процесуални нарушения и в съответствие с целта на закона, поради жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същото съдът определя на 150 лева, на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. И. С. срещу заповед № РД-08-17/16.10.2020г. на директора на Бюрото по защита при главния прокурор.

ОСЪЖДА Л. И. С. ЕГН [ЕГН] да заплати в полза на Бюрото по защита на застрашени лица към министъра на правосъдието сумата от 150 (сто и петдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

